

مدل تحلیل مسیر روابط میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده، تابآوری و سلامت روانی دانشجویان

نرگس کیانی^۱

مختار عارفی^۲

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش واسطه‌ای تابآوری در رابطه میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده با سلامت روانی دانشجویان در قالب یک مدل علی انجام گرفت. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان دوره کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کرمانشاه در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۹۳ بود که از میان آنها تعداد ۳۰۳ نفر (۱۵۰ دختر و ۱۵۳ پسر) با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشای چندمرحله‌ای به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند. برای اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش، از مقیاس‌های انسجام خانواده سامانی، انعطاف‌پذیری خانواده شاکری، تابآوری کانر و دیویدسون (CD-RISC) و سلامت عمومی گلدبرگ و هیلیر (GHQ-28) استفاده شد. مدل فرضی پژوهش از طریق مدل یابی معادلات ساختاری (SEM) با استفاده از رگرسیون چندگانه به شیوه متوالی همزمان با بهره‌گیری از مراحل پیشنهادی بارون و کنی (1986) مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج برآمده از تحلیل مسیر بیانگر معنی‌داری نقش واسطه‌ای تابآوری در رابطه میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده و سلامت روانی دانشجویان بود. همچنین شخص‌های نیکویی برآش GFI، AGFI و RFI و RMSEA حاکی از برآزندگی مطلوب مدل پیشنهادی و تطبیق آن با داده‌های تجربی بود. بر اساس یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که کارکرد مطلوب خانواده از حیث انسجام و انعطاف‌پذیری، هم به صورت مستقیم و هم از طریق تقویت تابآوری در فرزندان، می‌تواند نقش بسزایی در ارتقای سطح سلامت روانی اعضای خانواده داشته باشد.

کلیدواژه‌ها: انسجام خانواده، انعطاف‌پذیری خانواده، تابآوری، سلامت روانی

۱. کارشناس ارشد گروه مشاوره و روان شناسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران.

۲. استادیار گروه مشاوره و روان شناسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران. arefi.2020@gmail.com

مقدمه

سلامت روانی^۱ از جمله مفاهیمی است که در تبیین آن کوشش‌های فراوانی صورت گرفته و نظریه پردازان شخصیت هر یک به گونه‌ای از سلامت روانی و معیارهای رفتار سالم و ناسالم سخن گفته‌اند؛ به عنوان مثال نظام‌های زیستی نگر، سلامت روانی را در کار کرد درست اندام‌ها و دستگاه عصبی بدن و نبود علائم بیماری تعریف کرده‌اند، در حالی که نظام‌های روان تحلیل گری، سلامت روانی را در کش موزون سه پایگاه شخصیت^۲ (نهاد^۳، خود^۴ و فرا خود^۵) و سازگاری فرد با خود و با خواسته‌ها و فشارهای جامعه در نظر می‌گیرند. در برابر، نظام رفتارگر، سلامت روانی را در رفتارهای سازش یافته و آموخته‌شده در محیط تعریف می‌کند و درواقع سلامت روانی را همتای رفتار همساز با قوانین و ضوابط جامعه می‌داند؛ در صورتی که انسان‌گراها، سلامت روانی را در اراضی نیازهای بنیادی و رسیدن به مرحله خودشکوفایی و تحقق خویشن می‌دانند؛ اما صرف نظر از دیدگاه‌های مختلف درباره سلامت روانی، همان‌طوری که در گزارش سازمان بهداشت جهانی^۶ (۲۰۰۱) آمده است، سلامت روانی به عنوان یکی از ملاک‌های تعیین کننده سلامت عمومی^۷ افراد در نظر گرفته می‌شود که مفهوم آن چیزی فراتر از نبود اختلال‌های روانی است و در برگیرنده احساس درونی خوب بودن، اطمینان از کارآمدی خود، استقلال و خودگردانی، کفایت و شایستگی، وابستگی میان نسلی^۸ و خودشکوفایی توانایی‌های بالقوه فکری و هیجانی است؛ بنابراین نبود علائم بیماری روانی یا از میان رفتن علائم بیماری در اثر درمان، به این معنی نیست که فرد دارای سلامت روانی و سالم است (ویلیامز^۹، ۲۰۰۸)، چه بسا سلامت روانی، حالتی ذهنی است که به وسیله به زیستی هیجانی، رهابی کمایش از اضطراب و نشانه‌های بیماری، گنجایش برپایی روابط سازنده و چیره شدن بر خواسته‌های هر روزه و فشارهای زندگی بازشناخته می‌شود (اش^{۱۰}، ۲۰۰۳).

¹. mental health

². personality

³. id

⁴. ego

⁵. superego

⁶. World Health Organization (WHO)

⁷. general health

⁸. intergenerational dependence

⁹. Williams

¹⁰. Asch

از میان عوامل تأثیرگذار بر سلامت روانی، سازهای که طی سال‌های اخیر توجه بسیاری از پژوهشگران را به خود جلب کرده است، تابآوری^۱ است که یکی از مفاهیم و سازهای بهنجهار مورد توجه روان‌شناسی مثبت^۲ است. رویکرد روان‌شناسی مثبت‌گرای، با شعار توجه به استعدادها و توانمندی‌های انسان (به جای پرداختن به ناهنجاری‌ها و اختلال‌ها)، در دهه‌های اخیر مورد توجه روان‌شناسان قرار گرفته است. این رویکرد، هدف غایی خود را شناسایی سازه‌ها و شیوه‌هایی می‌داند که به زیستی و شادکامی انسان را فراهم می‌کند. از این‌رو عواملی که موجبات تطابق هرچه بیشتر آدمی با نیازها و تهدیدهای زندگی را سبب گردند، بنیادی‌ترین سازه‌های مورد پژوهش این رویکرد می‌باشند (سامانی، جوکار و صحراء‌گرد، ۱۳۸۶). کانر^۳ (۲۰۰۶) تابآوری را به عنوان روشی برای اندازه‌گیری اندازه‌گیری توانایی فرد در کنار آمدن با عوامل استرس‌زا و عواملی که سلامت روانی فرد را تهدید می‌کند، تعریف کرده است. درواقع تابآوری، سازگاری مثبت در واکنش به شرایط ناگوار است (والر^۴، ۲۰۰۱)؛ اما تابآوری صرف مقاومت منفعل در برابر آسیب‌ها یا شرایط تهدیدکننده^۵ و خطرناک نیست بلکه فرد تاب آور، مشارکت‌کننده فعال^۶ و سازنده محیط پیرامونی خود است. تابآوری قابلیت فرد در برقراری تعادل زیستی- روانی، در مقابل شرایط مخاطره‌آمیز است (کانر و دیویدسون^۷، ۲۰۰۳)؛ بنابراین می‌توان گفت، تابآوری فراتر از جان سالم به دربردن از استرس‌ها و ناملایمات زندگی است (بونانو^۸، ۲۰۰۴) و باشد مثبت، انطباق‌پذیری و رسیدن به سطحی از تعادل پس از به وجود آمدن اختلال در وضعیت تعادلی پیشین، مطابقت می‌کند (ریچاردسون^۹، ۲۰۰۲).

نظریه‌های نخستین در مورد تابآوری بر ویژگی‌های مرتبط با پیامدهای مثبت در مواجهه با مصائب و ناملایمات زندگی تأکید داشتند (روتر^{۱۰}، ۱۹۸۵). این دسته از پژوهش‌ها، بعدها عوامل حفاظتی^{۱۱} بیرونی، مانند مدارس کارآمد و روابط با بزرگسالان حمایت گر را نیز در بهبود

¹. resilience

². positive psychology

³. Cooner

⁴. Waller

⁵. threatening

⁶. active participant

⁷. Davidson

⁸. Bonanno

⁹. Richardson

¹⁰. Rutter

¹¹. protective factors

تاب آوری مؤثر دانستند (لوتار، سیچتی و بکر^۱، ۲۰۰۰). با این حال غالب پژوهش‌های مربوط به تاب آوری در حوزه روان‌شناسی تحولی^۲ انجام شده که عمدتاً به بررسی ویژگی‌های کودکان و نوجوانانی که علی‌رغم مواجهه با خطرهای جدی به اختلال‌های روان‌شناختی مبتلا نشده‌اند، پرداخته‌اند (لوتار و سیچتی، ۲۰۰۱؛ ماستن^۳، ۲۰۰۰)؛ اما به نظر می‌رسد افزون بر منابع درون فردی فردی ویژگی‌های اساسی افراد تاب آور، عوامل حمایتی محیطی هم نقش مهمی در افزایش تاب آوری داشته باشد. از جمله این عوامل می‌توان به نقش محیط خانوادگی، فرآیندهای خانواده^۴ خانواده^۵ و کارکردهای متداول آن به عنوان یک عامل حفاظتی در برابر عوامل خطرساز اشاره نمود. خانواده به عنوان اساسی‌ترین نهاد اجتماعی و اولین نظام مؤثر بر نحوه رشد و تحول کودکان و نوجوانان می‌تواند از طریق فراهم کردن محیط حمایتی و منسجم در تاب آوری فردی فرزندان مؤثر بوده و به تبع سلامت روانی افراد خانواده را تضمین و ارتقاء دهد؛ چراکه بر اساس نظریه سیستمی خانواده^۶، به خانواده به صورت یک کل که از بخش‌های مرتبط به هم تشکیل یافته است نگریسته می‌شود که در آن اعضاء بر هم تأثیر گذاشته و از یکدیگر تأثیر می‌پذیرند؛ به عبارت دیگر در دیدگاه سیستمی، خانواده مجموعه‌ای از عناصر به شمار می‌رود که در این مجموعه هر یک از عناصر دارای نقش‌های تعریف شده و در عین حال پویا می‌باشند که در راستای دستیابی به هدف‌های مشخص در کنش واکنش درون سیستمی و برون سیستمی هستند (السون^۷، ۱۹۹۹). بر همین اساس السون با نگاهی سیستمی به خانواده، مدلی مرکب از سیستم خانواده و روابط زناشویی ارائه کرده است که بر سه بعد محوری کارکرد خانواده تمرکز دارد که عبارت است از: انسجام خانواده^۸، انعطاف‌پذیری خانواده^۹ و ارتباطات^{۱۰} در خانواده. انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده دو پس از ابعاد مدل دور ترکیبی^{۱۱} السون از خانواده می‌باشند که پیش‌بینی می‌گردد بر تاب آوری و سلامت روانی فرزندان تأثیرگذار باشد. منظور از انسجام

¹. Luthar, Cicchetti & Becker

². developmental psychology

³. Masten

⁴. family processes

⁵. Family System Theory

⁶. Olson

⁷. family cohesion

⁸. family flexibility

⁹. communication

¹⁰. Circumplex Model

خانواده، پیوند عاطفی^۱ و احساس همبستگی است که زن و شوهر و اعضای خانواده نسبت به هم دارند؛ و منظور از انعطاف پذیری خانواده، مقدار تغییراتی است که در رهبری خانواده^۲، روابط نقش^۳ و قواعد ارتباط^۴ وجود دارد (السون، ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰؛ السون و گورال^۵، ۲۰۰۳). مدل مدور مدور ترکیبی السون نشان می دهد که سطوح متعادل انسجام و انعطاف پذیری منجر به عملکرد سالم خانواده می شود. در مقابل، سطوح نامتعادل انسجام و انعطاف پذیری (سطوح بسیار پائین یا بسیار بالا) با عملکرد مشکل دار خانواده مرتبط است (السون، ۲۰۱۱).

با بررسی انجام شده در ادبیات پژوهشی و تحقیقاتی که در سال های اخیر در حوزه روان شناسی و مشاوره صورت گرفته است علیرغم اهمیت محیط خانواده و کارکردهای آن در سلامت روانی اعضای آن؛ پیشینه تحقیقاتی که در زمینه ارتباط مستقیم انعطاف پذیری و انسجام خانواده با سلامت روانی و تاب آوری باشد یافت نشد و کمبود پژوهش در زمینه رابطه متغیرهای مذکور مشهود بود، اما در چند مطالعه به بررسی نقش فرآیندهای خانواده به عنوان عامل حمایتی و حفاظت کننده فرزندان در برابر عوامل خطرزا^۶ و بهبود تاب آوری تأکید شده بود (روتر، ۱۹۷۹؛ لوتار و همکاران، ۲۰۰۰؛ سیکومب^۷، ۲۰۰۲؛ پرکینز و جونز^۸، ۲۰۰۴؛ فیتزپاتریک و کوئنر^۹، ۲۰۰۴؛ بنزیس و مایکیزیک^{۱۰}، ۲۰۰۹).

شماری از پژوهش ها نیز به نقش محیط خانواده، تعاملات مثبت درون خانواده و کنش های متعادل خانواده از حیث انسجام و انعطاف پذیری بر سلامت روانی و کاهش مشکلات رفتاری و بعضی اختلال های روانی اعضاء خانواده اشاره داشته اند (امریکر، منکس، ول夫 و توماس^{۱۱}، ۱۹۹۴؛ جانسون، لاوی و ماهونی^{۱۲}، ۲۰۰۱؛ یاهاو^{۱۳}، ۲۰۰۲؛ دکویک، ویسینک و میجر^{۱۴}، ۲۰۰۴).

¹. emotional bonding

². family leadership

³. role relationships

⁴. relationship rules

⁵. Gorall

⁶. risk factors

⁷. Seccombe

⁸.Perkins & Jones

⁹. Fitzpatrick & Koener

¹⁰. Benzies & Mychasiuk

¹¹. Amerikaner, Monks, Wolfe & Thomas

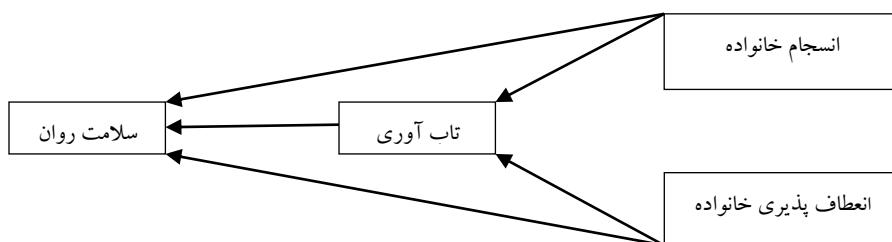
¹². Johnson, Lavoie & Mahony

¹³. Yahav

¹⁴. Dekovic, Wissink & Meijer

لوسیا و برسلاؤ^۱؛ ۲۰۰۶؛ ریچموند و استوکر^۲؛ ۲۰۰۶؛ ویکتور، برنات، برنشتاين و لاین^۳؛ ۲۰۰۷؛ سامانی و رضویه، ۱۳۸۶؛ بیرمز^۴ و همکاران، ۲۰۰۹؛ عبدالله زاده و سامانی، ۲۰۱۰؛ زرگر، محمدی بهرام آبادی و بساک نژاد، ۱۳۹۱؛ فیروزی و فرهادی، ۱۳۹۱).

با توجه به نتایج تحقیقاتی که به آن اشاره شد به نظر می‌رسد تاب آوری می‌تواند نقش واسطه‌ای را در رابطه میان دو بعد محوری کارکرد خانواده^۵ در مدل السون یعنی انسجام و انعطاف پذیری خانواده و سلامت روانی داشته باشد؛ بنابراین هدف اصلی پژوهش حاضر با به کارگیری الگوی پیشنهادی زیر بررسی نقش واسطه‌ای تاب آوری بر رابطه انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی دانشجویان بود؛ به عبارت دیگر بر اساس مدل پیشنهادی این پژوهش، متغیر تاب آوری به عنوان یک عامل میانجی به پژوهش اضافه شد تا نوع رابطه و تأثیر مستقیم و غیرمستقیم انعطاف پذیری و انسجام خانواده بر سلامت روانی را روشن تر نماید. بدین ترتیب فرضیه اصلی پژوهش حاضر این بود که انسجام و انعطاف پذیری خانواده با واسطه گری تاب آوری، سلامت روانی را پیش‌بینی می‌کند.

شکل ۱: مدل مفهومی ماهیت رابطه انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی دانشجویان

روش

طرح پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی مبتنی بر تحلیل مسیر بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی دانشجویان زن و مرد با دامنه سنی میان ۲۵ تا ۴۰ سال دوره کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کرمانشاه بود که در نیمسال اول سال تحصیلی ۱۳۹۲-۹۳ مشغول به تحصیل بودند. برای تعیین حجم نمونه، با استفاده از فرمول نمونه‌گیری کوکران

¹. Lucia & Breslau

². Richmond & Stocker

³. Victor, Bernat, Bernstein & Layne

⁴. Birmes

⁵. family functioning

($p=0.05$, $t=1.96$) نمونه موردنیاز به تعداد ۳۵۶ نفر برآورد گردید که پس از اجرا و بررسی پرسش‌نامه‌های تکمیل شده، تعداد ۵۳ پرسش‌نامه به دلیل نقاط مخالف از جمله عدم پاسخگویی به برخی از پرسش‌نامه‌ها و یا تکمیل نکردن بخش عمدات از هر پرسش‌نامه کنار گذاشته شد. درنهایت پس از حذف پرسش‌نامه‌های معیوب، حجم نمونه به تعداد ۳۰۳ نفر شامل ۱۵۰ نفر زن و ۱۵۳ نفر مرد تقلیل یافت که گروه نمونه پژوهش را تشکیل دادند. در این پژوهش، به منظور انتخاب نهایی اعضای تشکیل‌دهنده گروه نمونه با به کارگیری روش نمونه‌گیری تصادفی خوشای چندمرحله‌ای^۱، ابتدا از میان ۴ گروه آموزشی علوم انسانی، فنی و مهندسی، علوم پایه و هنر؛ گروه علوم انسانی و از میان رشته‌های تحصیلی موجود گروه علوم انسانی در مقطع کارشناسی ارشد، تعداد ۱۰ رشته و از میان رده‌های هر رشته، دو کلاس (ترم اول و ترم سوم) و درمجموع ۲۰ کلاس به تصادف برگزیده شد؛ و درنهایت همه دانشجویان حاضر در کلاس مورد آزمون قرار گرفتند و به پرسش‌نامه‌های موردنظر به صورت همزمان پاسخ دادند. به منظور ارزیابی مدل پژوهش، از تحلیل رگرسیون چندگانه^۲ به شیوه سلسه مراتبی همزمان و روش مدل‌سازی معادله ساختاری^۳ SEM با بهره‌گیری از نرم‌افزار آماری AMOS^۴-21 استفاده شد.

ابزارهای پژوهش

مقیاس انسجام خانواده^۵. این مقیاس بر پایه بررسی متون موجود در زمینه همبستگی و با الهام از الگوی الگوی مدور ترکیبی السون (۱۹۹۹) با هدف بررسی میزان انسجام خانواده و همبستگی میان افراد خانواده بهوسیله سامانی (۱۳۸۱) ساخته شده است. این مقیاس دارای ۲۸ گویه است و در مقابل هر گویه، پنج گزینه (کاملاً موافق، موافق، تقریباً مخالف، مخالف و کاملاً مخالف) به صورت طیف لیکرتی طراحی شده است. برای هر گویه به ترتیب نمره‌ای از ۱ (برای کاملاً مخالف) تا ۵ (برای کاملاً موافق) در نظر گرفته شده است. حداقل نمره قابل اکتساب در این پرسش‌نامه ۱۴۰ و حداقل ۲۸ است. در این مقیاس ۵۰ درصد بالای نمرات (بالاتر از نمره ۹۶) تحت عنوان سطح انسجام بالا و ۵۰ درصد پائین نمرات (پائین تر از نمره ۹۶) تحت عنوان سطح انسجام پایین تعریف شده‌اند (ساعتچی، کامکاری و عسکریان، ۱۳۸۹). ضریب پایایی مقیاس به روش بازمایی با فاصله یک هفته

¹. multistage cluster random sampling

². multiple regression analysis

³. Structural Equation Modeling (SEM)

⁴. Analysis of Moment Structures (AMOS)

⁵. Family Cohesion Scale

۰/۷۹ و به روش آلفای کرون باخ^۱ ۰/۹۰ گزارش شده است (سامانی، ۱۳۸۱). همچنین در بررسی دیگری که توسط سامانی انجام شد، ضریب همسانی درونی مقیاس ۰/۸۵، ضریب آلفای کرون باخ ۰/۷۹ و ضریب پایایی آن با روش بازمایی ۰/۸۰ گزارش شد (ساعتچی و همکاران، ۱۳۸۹).

مقیاس انعطاف پذیری خانواده^۲. این مقیاس با اقتیاس از الگوی مدور ترکیبی السون (۱۹۹۹) درباره خانواده، بهوسیله شاکری (۱۳۸۲) ساخته شده است. این پرسشنامه دارای ۱۶ گویه است و توسط فرزندان خانواده پاسخ داده می شود تا از طریق پاسخ های آنها میزان انعطاف پذیری موجود در خانواده مشخص گردد. جواب سؤالات به صورت طیف لیکرتی است و به شکل کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم ارائه شده است. برای هر گویه به ترتیب نمره ای از ۱ (برای کاملاً مخالفم) تا ۵ (برای کاملاً موافق) در نظر گرفته شده است. حداقل نمره در این پرسشنامه ۸۰ و حداقل ۱۶ است. بالاترین و پایین ترین نمرات کسب شده در این پرسشنامه به ترتیب، ۷۲ و ۳۰ است. در این پرسشنامه، ۵۰ درصد بالای نمرات (بالاتر از نمره ۵۲) تحت عنوان انعطاف پذیری بالا و ۵۰ درصد پایین نمرات (پایین تر از نمره ۵۲) نیز تحت عنوان سطح انعطاف پذیری پایین تعریف شده اند. اعتبار و روایی این مقیاس در طی مطالعه شاکری (۱۳۸۲) بر روی ۴۸ آزمودنی مورد تائید قرار گرفته است. ضریب همسانی درونی مقیاس، با استفاده از آلفای کرون باخ معادل ۰/۸۹ گزارش شد. نتیجه تحلیل عاملی این مقیاس نیز، تنها یک عامل عمومی (g) با عنوان انعطاف پذیری به دست داده است. همچنین روایی محتوایی پرسشنامه نیز مورد تائید قرار گرفته است. در مرحله دیگر، پرسشنامه بر روی گروه دیگر اجرا گردید و ضریب اعتبار آن از طریق آلفای کرون باخ محاسبه شد که عدد ۰/۹۳ به دست آمد (ساعتچی و همکاران، ۱۳۸۹).

مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون^۳. این پرسشنامه را کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) با هدف سنجش میزان تاب آوری در افراد مختلف و جهت اندازه گیری قدرت کنار آمدن با فشار و تهدید با مرور متابع پژوهشی ۱۹۷۹-۱۹۹۱ حوزه تاب آوری تهیه کردند. تهیه کنندگان این مقیاس بر این عقیده اند که این پرسشنامه به خوبی قادر به تفکیک افراد تاب آور از غیر تاب آور در گروه های بالینی و غیر بالینی بوده و می تواند در موقعیت های پژوهشی و بالینی مورد استفاده قرار گیرد. نتایج مطالعه مقدماتی مربوط به ویژگی های روان سنجی این مقیاس، پایایی و روایی آن را تائید کرده است (کانر و

¹. Cronbach's alpha

². Family Flexibility Scale

³. Conner.Davidson Resilience Scale (CD.RISC)

دیویدسون، ۲۰۰۳). همسانی درونی^۱، پایابی بازمایی^۲ و روایی همگرا^۳ و اگری^۴ مقیاس کافی گزارش شده‌اند. این مقیاس یک ابزار ۲۵ سؤالی و پنج گزینه‌ای است که سازه تابآوری را در اندازه‌های پنج درجه‌ای لیکرت به ترتیب از صفر (برای گزینه کاملاً غلط) تا چهار (برای گزینه کاملاً درست) می‌سنجد. حداقل نمره تابآوری آزمودنی در این مقیاس صفر و حداکثر نمره وی ۱۰۰ است. نقطه برش^۵ این پرسشنامه نمره ۵۰ است. به این معنی که نمره بالاتر از ۵۰ نشان‌دهنده افراد دارای تابآوری خواهد بود و هر چه این امتیاز بالاتر از ۵۰ باشد، به همان میزان شدت تابآوری فرد بالاتر خواهد بود و برعکس. این مقیاس در ایران توسط محمدی (۱۳۸۴) هنجاریابی شده است. محمدی (۱۳۸۴) با استفاده از ضربی آلفای کرون باخ، ضربی پایابی این مقیاس را ۰/۸۹ به دست آورد و برای تعیین روایی این مقیاس، نخست همبستگی هر گویی با نمره کل مقوله محاسبه شده و سپس از روش تحلیل عامل بهره گرفته شد. محاسبه همبستگی هر نمره با نمره کل بهجز گویی سه، ضرایب میان ۰/۴۱ تا ۰/۶۴ را نشان داد.

پرسشنامه سلامت عمومی^۶. پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی توسط گلدبرگ و هیلیر (۱۹۷۹) با استفاده از روش تحلیل عاملی بر روی فرم بلند آن بهمنظور شناسایی اختلالات روانی غیر سایکوتیک تدوین و تنظیم گردید. فرم ۲۸ سؤالی پرسشنامه سلامت عمومی دارای چهار مقیاس فرعی است و هر یک از این مقیاس‌ها حاوی هفت سؤال است. عنوانین خرد مقیاس‌های پرسشنامه عبارت‌اند از: علائم جسمانی^۷، (سؤالات ۱-۷)، اضطراب و اختلال خواب^۸، (سؤالات ۸-۱۴)، اختلال در کارکرد اجتماعی^۹، (سؤالات ۱۵-۲۱) و افسردگی^{۱۰} شدید و گرایش به خودکشی (سؤالات ۲۲-۲۸). نمره کلی هر فرد از حاصل جمع این چهار مقیاس به دست می‌آید. پاسخ آزمودنی به هریک از پرسش‌ها در یک طیف چهار درجه‌ای مشخص می‌شود. بهترین و مناسب‌ترین روش نمره گذاری در این پرسشنامه استفاده از روش ساده لیکرت (با نمره‌های ۰، ۱، ۲، ۳) برای

¹. internal consistency

². test-retest reliability

³. convergent validity

⁴. divergent

⁵. cut-off point

⁶. General Health Questionnaire (GHQ.28)

⁷. somatic symptom

⁸. anxiety and sleep disorder

⁹. social function disorder

¹⁰. depression

گرینه‌های مواد پرسش نامه است. حداقل نمره‌ای که فرد می‌تواند در این پرسش نامه کسب کند، ۸۴ و حداقل نمره صفر است. در این پژوهش، نمره ۲۳ برای نمره کل سلامت عمومی (مجموع چهار مقیاس فرعی) به عنوان نقطه برش و تفکیک‌کننده افراد دارای سلامت روانی از افراد ناسالم (مشکوک به اختلال) منظور شده است؛ به این معنی که کسب نمره پایین‌تر از ۲۳ در این آزمون نشان‌دهنده عدم بیماری و یا داشتن سلامت عمومی فرد است و کسب نمره ۲۳ و بالاتر حاکی از وجود اختلال است. در داخل کشور تحقیقات متعددی برای ارزیابی پایایی و اعتبار این پرسش نامه انجام شده است. برای نمونه هون (۱۳۷۶) در پژوهش خود پرسش نامه ۲۸ سؤالی سلامت عمومی را در دانشگاه تربیت معلم مورد بررسی قرار داد و ضریب همسانی درونی مربوط به نمرات خام و استانداردشده این مقیاس را برابر مبنای فرمول کرون باخ به ترتیب برابر 0.84 و 0.83 به دست آورد.

یافته‌ها

نتایج توصیفی نشان داد که بیشترین تعداد دانشجویان در رده سنی میان ۲۵ تا ۳۰ سال قرار داشتند که تعداد ۲۱۱ نفر (۶۹/۶ درصد) از مجموع آزمودنی‌ها را شامل می‌شدند. در جدول شماره ۱ میانگین و انحراف معیار آزمودنی‌ها بر حسب نمره‌های انسجام خانواده، انعطاف‌پذیری خانواده، تاب‌آوری و سلامت روانی به تفکیک دانشجویان مرد و زن مشخص شده است.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار متغیرهای مورد پژوهش در دانشجویان مرد و زن

متغیر	جنسيت	تعداد	ميانگين	انحراف معيار
انسجام خانواده	مرد	۱۵۳	۹۳/۹۱	۲۰/۵۵
	زن	۱۵۰	۱۰۱/۷۴	۱۵/۳۴
انعطاف‌پذیری خانواده	مرد	۱۵۳	۵۵/۹۱	۱۳/۲
	زن	۱۵۰	۶۲/۵۷	۱۰/۴۰
تاب‌آوری	مرد	۱۵۳	۷۱/۲۵	۱۷/۹۸
	زن	۱۵۰	۷۰/۹۳	۱۸/۰۱
سلامت روانی	مرد	۱۵۳	۲۴/۶۰	۱۰/۷۲
	زن	۱۵۰	۲۴/۲۳	۸/۹۸

مشاهده میانگین نمرات ادراک دانشجویان از عملکرد خانواده‌هایشان در ابعاد انسجام و انعطاف‌پذیری، نشان می‌دهد که تفاوت چشمگیری در ابعاد عملکرد خانواده میان

دانشجویان دختر و پسر وجود ندارد؛ هم‌چنین میانگین نمرات تابآوری و سلامت روانی نیز در دو گروه دانشجویان دختر و پسر تقریباً هم برابر است.

به منظور بررسی ارتباط میان متغیرهای پژوهش ابتدا همبستگی میان آنها با یکدیگر محاسبه شد که نتایج آن در جدول شماره ۲ گزارش شده است.

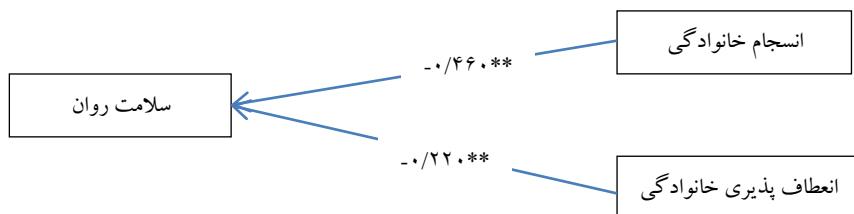
جدول ۲- همبستگی میان انسجام و انعطاف پذیری خانواده با تابآوری و سلامت روانی در دانشجویان پسر و دختر

سلامت روانی	تابآوری		
-۰/۳۸۵	۰/۳۱۱	همبستگی پیرسان	انسجام خانواده
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	سطح معنی‌داری	
۱۵۳	۱۵۳	تعداد	
-۰/۰۵۰۴	۰/۳۹۵	همبستگی پیرسان	انعطاف پذیری خانواده
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	سطح معنی‌داری	
۱۵۰	۱۵۰	تعداد	
-۰/۳۳۳	۰/۵۰۵	همبستگی پیرسان	انسجام خانواده
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	سطح معنی‌داری	
۱۵۳	۱۵۳	تعداد	
-۰/۳۱۳	۰/۶۶۲	همبستگی پیرسان	انعطاف پذیری خانواده
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	سطح معنی‌داری	
۱۵۰	۱۵۰	تعداد	

همان‌طوری که در جدول فوق مشاهده می‌شود، همبستگی میان متغیرهای انسجام و انعطاف پذیری خانواده با تابآوری در دانشجویان دختر و پسر مثبت و معنی‌دار و با سلامت روانی دانشجویان منفی و معنی‌دار است. چون سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۱ به دست آمده است ($P < 0.01$)، بنابراین با اطمینان ۹۹ درصد می‌توان گفت میان نمرات انسجام و انعطاف پذیری خانواده با تابآوری دانشجویان رابطه مثبت و با سلامت روانی آنان رابطه منفی وجود دارد؛ بنابراین، می‌توان گفت با افزایش انسجام و انعطاف پذیری خانواده، نمره تابآوری دانشجویان بیشتر و نمره سلامت روانی آنان کمتر شده است، یعنی دانشجویان از سلامت روانی بهتر و ظرفیت تابآوری بالاتری برخوردار بوده‌اند و بر عکس.

به منظور ارزیابی و بررسی ساختار ارتباطی متغیرهای موجود در مدل پیشنهادی پژوهش و نیز آزمون نقش واسطه گری تاب آوری در رابطه میان انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی، با بهره گیری از روش مدل سازی معادله ساختاری SEM از روش آماری تحلیل مسیر^۱ با استفاده از رگرسیون چندگانه به شیوه سلسه مراتبی همزمان بر اساس مراحل چهارگانه پیشنهادی بارون و کنی^۲ (۱۹۸۶) استفاده شد. در پژوهش حاضر حاضر هر کدام از مراحل فوق به عنوان یک مدل جداگانه مورد آزمون قرار گرفت.

در مرحله اول، انسجام و انعطاف پذیری خانواده به عنوان پیش‌بینی کننده‌های سلامت روانی وارد معادله رگرسیون شد و مقدار ضریب بتای سلامت روانی بر روی انسجام و انعطاف پذیری خانواده محاسبه شد. نتایج رگرسیون همزمان سلامت روانی بر انسجام و انعطاف پذیری خانواده در نمودار شماره ۱ به صورت ضرایب استاندارد بتا مربوط به هر متغیر مشخص شده است.

نمودار ۱: رگرسیون سلامت روانی بر انسجام و انعطاف پذیری خانواده (ضرایب بتا)
 $(R=0.549, R^2=0.301, **P<0.01)$

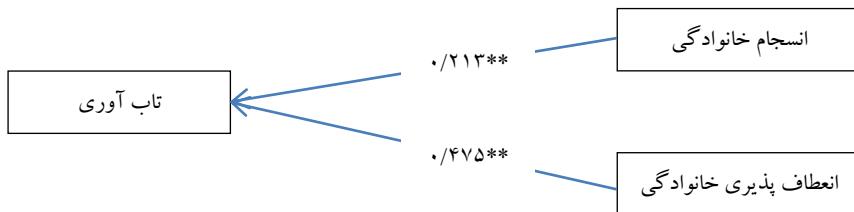
همان‌طوری که در نمودار فوق مشاهده می‌شود، ضرایب بتای به دست آمده منفی و معنی‌دار است. این تحلیل نشان می‌دهد که انسجام و انعطاف پذیری خانواده پیش‌بینی کننده معنی‌دار سلامت روانی در دانشجویان می‌باشد؛ بنابراین، شرط اول واسطه‌ای بودن برقرار است.

در مرحله دوم، نقش انسجام و انعطاف پذیری خانواده در پیش‌بینی تاب آوری بررسی شد و مقدار ضریب بتای تاب آوری بر روی انسجام و انعطاف پذیری خانواده محاسبه گردید. نتایج رگرسیون همزمان تاب آوری بر انسجام و انعطاف پذیری خانواده در نمودار شماره ۲ به صورت ضرایب مسیر (بتا) مربوط به هر متغیر نشان داده شده است. این ضرایب بیانگر آن

¹. path analysis

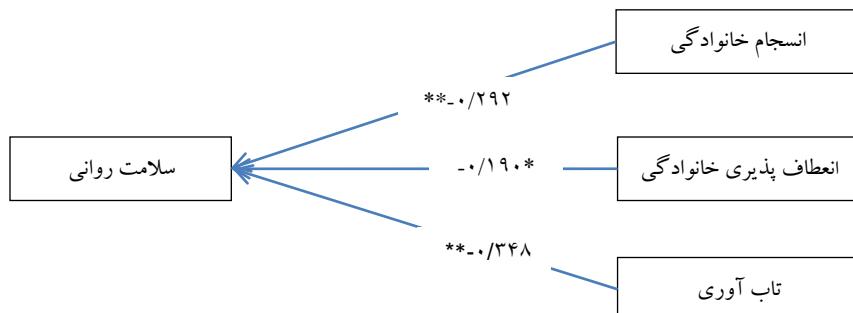
². Baron & Kenny

است که انسجام و انعطاف پذیری خانواده پیش‌بینی کننده معنی‌دار تابآوری در دانشجویان می‌باشد؛ بنابراین، شرط دوم واسطه‌ای بودن نیز برقرار است.

نمودار ۲: رگرسیون تابآوری بر انسجام و انعطاف پذیری خانواده (ضرایب بتا)
 $(R=0.553, R^2=0.303, **P<0.01)$

در مرحله سوم که با هدف تعیین نقش واسطه‌گری تابآوری و مهار نقش انسجام و انعطاف پذیری خانواده انجام شد، انسجام خانواده، انعطاف پذیری خانواده و تابآوری به عنوان پیش‌بینی کننده‌های سلامت روانی وارد معادله رگرسیون شده و رگرسیون هم زمان سلامت روانی بر روی انسجام و انعطاف پذیری خانواده و تابآوری محاسبه شد. نتایج رگرسیون سلامت روانی بر انسجام خانواده، انعطاف پذیری خانواده و تابآوری در نمودار شماره ۳ به صورت ضرایب استاندارد بتا مربوط به هر متغیر ارائه شده است.

نمودار ۳: رگرسیون سلامت روانی بر انسجام و انعطاف پذیری خانواده و تابآوری (ضرایب بتا)

$(R=0.556, R^2=0.302, **P<0.01, *P<0.05)$

در مرحله آخر، ضرایب مسیر (بتا) انسجام خانواده و انعطاف پذیری خانواده از مرحله اول وقتی که به تنها بی وارد معادله شدند) به مرحله سوم (وقتی که متغیر تابآوری وارد معادله شد)

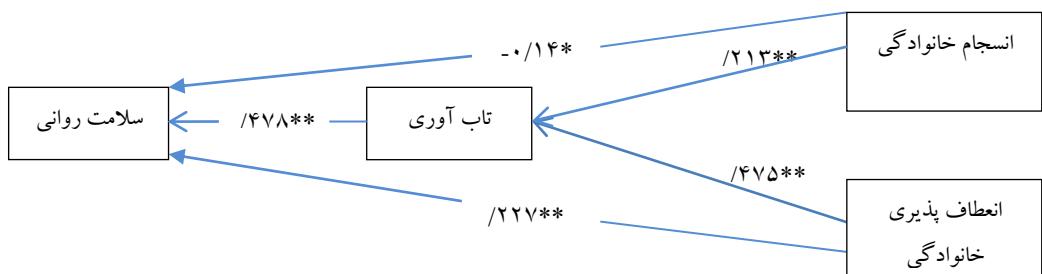
مقایسه شد و با کاهش معنی دار ضرایب مسیرهای مستقیم انسجام و انعطاف پذیری خانواده روی سلامت روانی، نقش واسطه‌ای تاب آوری میان متغیرهای مذکور و سلامت روانی تائید شد؛ به عبارت دیگر، مطابق روش بارون و کنی (۱۹۸۶)، چنانچه با ورود متغیر واسطه‌ای تاب آوری به معادله، ضرایب رگرسیون متغیرهای پیش‌بین انسجام و انعطاف پذیری خانواده از مرحله اول به مرحله سوم کاهش یافته و به سمت صفر میل کند، نقش واسطه‌ای متغیر مرتبه جدید محرز می‌گردد؛ بنابراین، کاهش معنی دار ضریب بتا بیانگر نقش واسطه‌ای متغیر مرتبه جدید (تاب آوری) در ارتباط متغیر مرتبه قبل (انسجام و انعطاف پذیری خانواده) و متغیر ملاک است. همان‌طوری که در نمودار فوق مشاهده می‌شود، اگرچه با ورود متغیر تاب آوری در مرحله سوم، ضرایب بتای انسجام و انعطاف پذیری خانواده نسبت به مرحله اول کاهش یافت و نشان از نقش واسطه‌ای تاب آوری داشت؛ اما رابطه میان انسجام و انعطاف پذیری خانواده و سلامت روانی هم چنان به طور معنی داری باقی ماند. این موضوع، ضمن تأیید فرضیه پژوهش، بیانگر آن است که انسجام و انعطاف پذیری خانواده هم به صورت مستقیم و هم با واسطه تاب آوری می‌توانند سلامت روانی را در دانشجویان پیش‌بینی نمایند.

نتایج مراحل مربوط به بررسی مسیرهای موجود در مدل به منظور آزمون نقش واسطه‌ای تاب آوری در رابطه میان انسجام و انعطاف پذیری خانواده و سلامت روانی در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

جدول ۳- نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوه سلسله موازی همزمان

P	df	F	R ²	R	t	بتا (Beta)	متغیر	مرحله
0/01	۳	۳۱/۹۷	0/۳۰۱	0/۵۴۹	-۷/۳۵۱	-0/۴۶۰	انسجام خانواده	مرحله اول
0/01					-۴/۷۹	-0/۲۲۰	انعطاف پذیری خانواده	
0/01	۳	۵۵/۷۹	0/۳۰۳	0/۵۵۳	5/۰۳	0/۲۱۳	انسجام خانواده	مرحله ۲
0/01					10/۶۱	0/۴۷۵	انعطاف پذیری خانواده	
0/01					2/۶۷	-0/۲۹۲	انسجام خانواده	مرحله ۳
0/05	۴	۴۰/۶۵	0/۳۰۲	0/۵۵۶	2/۳۲	-0/۱۹۰	انعطاف پذیری خانواده	
0/01					7/۳۶	-0/۳۴۸	تاب آوری	

نتایج نهایی، پیش‌بینی انسجام و انعطاف پذیری خانواده به واسطه تاب آوری در نمودار ۴ آورده شده است.

نمودار ۴؛ ضرایب مسیر مدل نهایی پژوهش

($R=0.545$, $R^2=0.293$, ** $P<0.01$, * $P<0.05$)

همان‌طوری که در نمودار فوق مشاهده می‌شود، یافته‌های برآمده از اجرای مراحل چهارگانه بارون و کنی (۱۹۸۶) برای بررسی مسیرهای موجود در مدل پژوهش، نقش واسطه‌گری تاب آوری را تائید نمود و نشان داد که انسجام و انعطاف پذیری خانواده هم به طور مستقیم و هم با میانجی گری تاب آوری، سلامت روانی را پیش‌بینی می‌کنند. اثرات مستقیم و غیرمستقیم انسجام و انعطاف پذیری خانواده بر تاب آوری و سلامت روانی در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

جدول ۴- اثرات مستقیم و غیرمستقیم انسجام و انعطاف پذیری خانواده بر تاب آوری و سلامت روانی

سلامت روانی		تاب آوری		متغیرهای پیش‌بین	
کل	اثر مستقیم	کل	اثر	اثر مستقیم	غیرمستقیم
-.0432**	-.014**	-.0292**	.0213**	-.0213**	.0213**
-.0417**	-.0227**	-.0190*	.0475**	-.0475**	.0475**

** $P<0.01$, * $P<0.05$

پس از تائید نقش واسطه گری تاب آوری، برای بررسی برازنده‌گی^۱ مدل مذکور و تعیین شاخص‌های نیکویی برازش مدل، از نرم‌افزار Amos-21 استفاده شد. بر این اساس مقدار

¹. fitness

شاخص‌های^۱ GFI،^۲ AGFI و^۳ RFI و^۴ RMSEA به ترتیب برابر با ۰/۹۸، ۰/۹۰ و ۰/۰۱۹ به دست آمد که نشان از برازنده‌گی بسیار مطلوب مدل و تطابق آن با داده‌های تجربی داشت.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش واسطه‌ای تابآوری در رابطه میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده با سلامت روانی دانشجویان انجام پذیرفت. نتایج بدست آمده در این پژوهش، حاکی از آن بود که میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده با تابآوری و سلامت روانی در دانشجویان دختر و پسر، رابطه معنی‌دار وجود دارد. هم‌چنین یافته‌های برآمده از پژوهش حاضر، نقش واسطه‌ای گری متغیر تابآوری در رابطه میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده با سلامت روانی دانشجویان را تأیید نمود و درنهایت برازنده‌گی مدل پیشنهادی پژوهش موردنرسی گرفت و برازنده‌گی آن بسیار مطلوب ارزیابی شد. در ادامه به بحث و نتیجه‌گیری پیرامون نتایج بدست آمده آزمون فرضیه‌های پژوهش پرداخته می‌شود.

درباره رابطه انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده با تابآوری دانشجویان، نتایج نشان داد که میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده با تابآوری در هر دو گروه دانشجویان دختر و پسر رابطه مثبت و معنی‌دار وجود دارد. از نظر پیشینه پژوهشی این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های پیشین بر پایه نقش حمایتی محیط خانواده و عملکرد بهینه خانواده برافزايش ظرفیت تابآوری فرزندان هماهنگ است. به عنوان مثال می‌توان به پژوهش‌های روتر، ۱۹۷۹؛ هاولی، ۲۰۰۰؛ سیکومب، ۲۰۰۲؛ والش، ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳؛ پرکیتز و جونز، ۲۰۰۴؛ فیترپاتریک و کوئنر، ۲۰۰۴؛ مورالس، ۲۰۰۷؛ بنزیس و مایکیزیک، ۲۰۰۹؛ بهادری و خیر، ۱۳۹۱؛ کرمی و بزرگ‌منش، ۱۳۹۲ در این زمینه اشاره نمود.

افرون بر این، یافته مذکور را می‌توان بر اساس مدل دور ترکیبی السون و مدل‌های جبرانی و محافظتی تابآوری تبیین کرد. همان‌طوری که پیش از این اشاره شد، تابآوری سازگاری مثبت در واکنش به شرایط تهدیدکننده (والر، ۲۰۰۱) و فرآیند پویای سازش مثبت با تجربه‌های تلح و ناگوار (ماستن، ۲۰۰۱) است که عوامل متعددی بر آن تأثیر می‌گذارد. برخی

^۱. Goodness of Fit Index (GFI)

^۲. Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)

^۳. Relative Fit Index (RFI)

^۴. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

از این عوامل فرآیند تابآوری را تسهیل (عوامل حفاظتی) و برخی دیگر این فرآیند را تضعیف (عوامل خطرزا) می‌کنند. از جمله عوامل برجسته‌ای که می‌تواند تأثیری دوگانه بر تابآوری افراد داشته باشد، کارکردهای خانواده به لحاظ انسجام و انعطاف‌پذیری است که در ادامه به تبیین رابطه این کارکردها با تابآوری فرزندان پرداخته می‌شود:

خانواده‌های متعادل در بُعد انسجام، به دلیل ایجاد پیوند عاطفی استوار و رابطه گرم و صمیمی میان اعضای خود، همواره حس تعلق و پذیرش در سیستم خانواده و احساس مسئولیت متقابل را در فرزندان به وجود می‌آورند. در چنین خانواده‌ای اعضاء نسبت به خواسته‌ها، ارزش‌ها و علاقه هم حساس هستند و برای یکدیگر وقت و انرژی صرف می‌کنند. آنان پیشرفت، رفاه و آسایش هم‌دیگر را می‌خواهند و برای زدایش مشکلات اعضای خانواده، خود را مسئول می‌دانند (لينگرن، ۲۰۰۳). والدین خانواده‌های منسجم، در سایه امنیت روانی موجود، زمینه حمایت عاطفی و مراقبت سازنده از فرزندان را فراهم می‌آورند و آن‌ها را در برابر فشارهای زندگی واکسینه می‌نمایند. به همین دلیل است که می‌توان بر اساس مدل محافظتی تابآوری، چنین استدلال کرد که خانواده‌های منسجم می‌توانند به عنوان یک عامل محافظتی همانند یک سپر بلا آثار سوء برآمده از مواجهه فرزندان با عوامل خطر را تعدیل کنند و تابآوری فرزندانشان را افزایش دهند. این یافته، هم سو با مفروضه نظریه سیستمی تابآوری خانواده والش (۲۰۰۳) است که انسجام خانواده و حمایت متقابل اعضای خانواده از یکدیگر را به عنوان یکی از مؤلفه‌های اصلی برای تابآوری خانواده و سازگاری با بحران معرفی کرده است.

از طرف دیگر، در خانواده‌های متعادل در بُعد انعطاف‌پذیری نیز به دلیل وجود رهبری دموکراتیک در خانواده، فرزندان از ارکان مهم تصمیم‌گیری محسوب شده و همواره در حل مسائل و مشکلات خانواده مشارکت فعال دارند (السون، ۱۹۹۹). در چنین خانواده‌ای که حلقه‌های مذاکره و گفتگو برای اعضاء باز است، فرزندان جسارت ابراز عقیده را پیدا می‌کنند، احساس ارزشمندی نموده و اعتماد به نفس در آن‌ها تقویت می‌گردد؛ به عبارت دیگر، در خانواده‌ای که فرآیندهای ارتباطی و حل مسئله در میان آن‌ها، مبتنی بر مشارکت باز اعضای خانواده و استفاده از روش همکاری برای حل مسائل است، احساسی از اعتبار در فرآیند تصمیم‌گیری در میان اعضای خانواده ایجاد می‌نمایند که به رفوارهای سازگارانه تری منجر

می شود (والش، ۲۰۰۳)؛ بنابراین، می توان نتیجه گرفت که والدین خانواده های منعطف و با ساختار در سایه نظم و انضباط و ساختار باثبات سیستم خانواده، شرایط بلوغ فکری و قدرت حل مسئله را در فرزندان پرورش می دهند به طوری که آنان از مواجهه با تغییر و نیز رویارویی با مسائل چالش انجیز نمی هراسند و درنتیجه مهار بیشتری بر زندگی خود دارند. در چنین شرایطی است که فرزندان به مرور مهارت های حل مسئله و تصمیم گیری و مدیریت حل تعارض را فراگرفته و در مقابل فشارهای زندگی مقاوم تر می شوند؛ بنابراین، بر اساس مدل جبرانی تاب آوری، می توان چنین استدلال کرد که کار کرد سالم خانواده در بعد انعطاف پذیری می تواند به عنوان یک عامل جبرانی، تأثیر مواجهه با عوامل خطر را خنثی کرده و در مقاوم ساختن افراد برای کنار آمدن با فشارهای روانی و ایجاد شخصیت تاب آور فرزندان نقش اساسی را ایفا نماید.

در زمینه ارتباط انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی دانشجویان، نتایج نشان داد که میان انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی در هر دو گروه دانشجویان دختر و پسر رابطه منفی و معنی دار وجود دارد؛ و این بدین معنا است که دانشجویانی که وضعیت خانواده های خود را به لحاظ ابعاد انسجام و انعطاف پذیری در سطح بالاتری ادراک کرده بودند، از سلامت روانی بهتری برخوردار بودند و بر عکس آن. این یافته ها با نتایج پژوهش های پیشین مبنی بر نقش کنش های متعدد خانواده از حیث انسجام و انعطاف پذیری و نیز تأثیر عملکرد سالم خانواده بر افزایش سلامت روانی فرزندان نظری پژوهش های لوسیا و برسلاو (۲۰۰۶)، لشگری و همکاران (۱۳۸۴)، عراقی (۱۳۸۷)، اسمیت و همکاران (۲۰۰۱)، امرینکر و همکاران (۱۹۹۴)، جنابی (۱۳۸۰)، لیدی و همکاران (۲۰۱۰) و کافمن (۲۰۱۱) همسو است. هم چنین یافته های این پژوهش، با نتایج برخی از پژوهش های گذشته که عملکرد مثبت خانواده را در کاهش برخی مشکلات رفتاری و هیجانی فرزندان نظری افسردگی، تنیدگی و اضطراب مؤثر می دانستند، هماهنگ است. به عنوان مثال می توان به پژوهش های اسمیت و همکاران (۲۰۰۱)، جانسون و همکاران (۲۰۰۱)، سامانی (۱۳۸۵)، عراقی (۱۳۸۷)، ویکتور و همکاران (۲۰۰۷)، فیروزی و فرهادی (۱۳۹۱)، زرگر و همکاران (۱۳۹۱)، امرینکر و همکاران (۱۹۹۴)، ریچموند و استوکر (۲۰۰۶)، دکویک و همکاران (۲۰۰۴)، یاهاو (۲۰۰۲)، سامانی و رضویه (۱۳۸۶)، عبدالله زاده و سامانی (۲۰۱۰) و بیرمز و همکاران (۲۰۰۹) اشاره نمود.

این نتایج را می‌توان بر اساس مدل مدور ترکیبی السون، نظریه نظام‌های خانواده بوئن و نظریه ساختاری خانواده مینوچین تبیین کرد. همان‌طوری که اشاره شد یکی از ابعاد محوری مدل مدور ترکیبی السون، بُعد انسجام خانواده است که به عنوان پیوند عاطفی که اعضای خانواده نسبت به یکدیگر دارند، تعریف می‌شود (السون، ۲۰۱۱). تمرکز سازه انسجام بر این مسئله قرار دارد که چگونه سیستم خانواده قادر است میان جدا بودن اعضای خودش، در مقابل باهم بودن آنان تعادل ایجاد کند (السون، ۲۰۰۰). بر اساس این مدل، انسجام خانواده سطوح متفاوتی دارد که سطوح میانی یا متعادل آن به دلیل ایجاد تعهد عاطفی پایدار میان اعضای خانواده به همراه ایجاد حس استقلال فردی و اعتماد متقابل میان والدین و فرزندان، باعث کارکرد بهینه خانواده و به دنبال آن سلامت روانی فرزندان می‌شود. هم‌چنین در بُعد انعطاف‌پذیری هم که به عنوان کیفیت رهبری و ساختار خانواده، رابطه نقش و قواعد ارتباطات و مذاکرات در خانواده تعریف می‌شود (السون، ۲۰۱۱)، تمرکز بر این مسئله قرار دارد که چگونه سیستم خانواده می‌تواند میان ثبات، در مقابل تغییر تعادل ایجاد کند (السون، ۲۰۰۰). در این بُعد هم سطوح متفاوتی وجود دارد که سطوح مرکزی یا متعادل آن به دلیل ایجاد ساختار باثبات و مناسب در خانواده از لحاظ رهبری، قواعد، نقش‌ها، نظم و انضباط و مذاکرات در خانواده به همراه باز بودن نسبت به تغییر در موقع ضروری، باعث کارکرد مطلوب خانواده و درنتیجه سلامت روانی فرزندان می‌شود.

در تبیینی دیگر، می‌توان گفت که سازه انسجام خانواده در مدل السون، مفهوم «تمایزیافنگی» در نظریه بوئن را به ذهن متبار می‌نماید. مفهوم تمایزیافتگی یا تفکیک خویشنن که از نظر مفهومی تشابه زیادی با انسجام خانواده دارد، مهم‌ترین مفهوم و سنگ بنای نظریه نظام‌های خانواده بوئن (۱۹۷۸) است و شامل دو بُعد روانی درون فردی و میان فردی است. تمایزیافتگی در بُعد درون روانی به توانایی فرد برای تمیز فرآیند عقلی از فرآیند احساسی (عاطفی) اشاره دارد و در بُعد میان فردی به توانایی فرد در تمایز از دیگران در ضمن صمیمت با آنان اشاره دارد. بوئن نیز به مانند السون، برای ارزیابی سطح تفکیک هر فرد یک مقیاس نظری ارائه می‌کند که در قطب پائین آن افرادی قرار دارند که بیشترین امتزاج را دارند و شدیداً با دیگران هم‌آمیخته هستند و در میانه این مقیاس، کسانی قرار دارند که در جات نسبی امتزاج یا تفکیک را نشان می‌دهند و کسانی که بیشترین سطح تمایزیافتگی را دارند، در قطب

بالای این مقیاس قرار گرفتند (بوئن، ۱۹۶۶). به اعتقاد بوئن همیشه نوعی اضطراب مزمن در زندگی وجود دارد که از طریق کشمکش دائمی بر سر متعادل‌سازی میان احساس با هم بودن وحدت و تفکیک خود در اعضای خانواده به وجود می‌آید. از نظر او این اضطراب مبنای اصلی تمامی نشانه‌های بیمار گون است و تنها پادزه ر این وضعیت، رسیدن به افتراق و تفکیک خویشتن است (گلدنبرگ و گلدنبرگ، ۲۰۰۰؛ به نقل از حسین شاهی برواتی و همکاران، ۱۳۸۹).

بنابراین با توجه به نظریه بوئن (۱۹۷۸) می‌توان چنین استدلال نمود که کسانی که تمایزیافتگی پائینی دارند، هویت مستقلی نداشته و به دلیل هم آمیختگی و امتراج شدید با اعضای خانواده، در تنش‌ها و مسائل میان شخصی موجود به سادگی در عواطف حاکم یا جاری خانواده حل شده و قدرت تفکیک خود را از خانواده از دست می‌دهند و به تدریج خود پیروی فردی در آنان کاهش می‌یابد. درنتیجه کاهش خود پیروی و نیاز مداوم به حمایت و تائید دیگران، فرد دچار افزایش اضطراب مزمن شده و از کارکرد مؤثر فردی و اجتماعی بازمی‌ماند. در این شرایط است که فرد دچار احساس بی‌کفایتی، خودباوری ضعیف و اعتمادبه نفس پائین شده و سلامت روانی او به مخاطره می‌افتد و درنتیجه مستعد مشکلات روان‌شناختی و بروز نشانه‌های بیماری می‌گردد. بر عکس، کسانی که به تمایزیافتگی متعادل رسیده‌اند، به دلیل این که به یک هویت شخصی استوار دست یافته و عقاید محکم و باورهای کاملاً مشخص دارند و به خاطر خشنودی والدین، دستیابی به هماهنگی خانواده و یا به خاطر زور، دست به مصالحه بر سر هویت خویش نمی‌زنند؛ کمترین سطح اضطراب و نشانگان روان‌شناختی را از خود نشان داده و سلامت روانی خویش را تضمین می‌کنند؛ بنابراین، نتیجه بدست آمده از این فرضیه در بخش رابطه انسجام خانواده با سلامت روانی فرزندان، با نظریه بوئن که سلامت روانی فرد را در گرو سطح تفکیک و تمایزیافتگی او از نظام عاطفی خانواده می‌داند، هماهنگ است.

از طرف دیگر، با الهام از نظریه ساختاری مینوچین می‌توان گفت که سازه انعطاف‌پذیری خانواده در مدل السون، همپوشی زیادی با مفهوم «ساختار خانواده» در نظریه مینوچین دارد. به نظر مینوچین، ساختار خانواده مجموعه نامشهودی از خواسته‌ها یا ضوابط کارکردی است که نحوه تعامل اعضای خانواده با یکدیگر را سازمان می‌دهد و معرف مجموعه‌ای از قواعد

عملیاتی است که خانواده برای تحقق بخشیدن به کار کردهای مهم خود، آنها را وضع کرده است. در اصل، ساختار سازمانی زیر بنایی خانواده (الگوهای تعاملی پایدار و نظم دهنده آن) و انعطاف پذیری آن در پاسخ به شرایط متغیر در سراسر چرخه زندگی خانوادگی است که باعث ظهور الگوهای کارساز یا بدکار می‌شود (گلدنبرگ و گلدنبرگ، ۲۰۰۰؛ به نقل از حسین شاهی برواتی و همکاران، ۱۳۸۹). به نظر مینوچین (۱۹۸۴)، خانواده در همان حالی که از چرخه‌های زندگی خود در حال گذر است، می‌کوشد تعادل ظریف میان ثبات و تغییر را حفظ کند؛ هرچقدر خانواده کار کرد سالمتری داشته باشد، در طی دوره‌های انتقالی خانوادگی نسبت به تغییر گشوده‌تر است و بیشتر مایل است که متناسب با شرایط متغیر، ساختار خود را اصلاح کند. بر عکس، در خانواده‌های برخوردار از ساخت بدکار، مشکلات زمانی به وجود می‌آیند که خانواده به یک نقطه انتقالی بر سرده اما فاقد انعطاف کافی برای انتباط با این شرایط در حال تغییر باشد؛ بنابراین با توجه به همپوشی معنایی دو مفهوم ساختار خانواده در نظریه مینوچین و انعطاف پذیری خانواده در مدل السون می‌توان چنین نتیجه گرفت که خانواده‌ایی که خود را با شرایط محیطی متغیر یا موقعیت‌های جدید وفق می‌دهند و در عین حال، تداوم خود را نیز حفظ می‌کنند و هم‌چنین در برخورد با تعارض و فشارهای روانی، توانایی بازسازی قواعد تبادلی خانواده را دارند و به جای استفاده از قواعد کهنه، قواعدی را جایگزین می‌کنند که با واقعیت‌های کنونی خانواده ارتباط بیشتری دارد، از عملکرد بهتری در افزایش سلامت روانی اعضای خود برخوردار هستند.

در خصوص نقش واسطه‌ای تاب‌آوری در رابطه میان انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی دانشجویان نتایج برآمده از تحلیل رگرسیون چندگانه و برازش مدل علی پژوهش، حاکی از موجه بودن مدل و معنی‌داری نقش واسطه‌ای تاب‌آوری در رابطه میان انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی بود؛ به عبارت دیگر، این یافته‌ها نشان داد که انسجام و انعطاف پذیری خانواده هم به صورت مستقیم و هم به صورت غیرمستقیم با واسطه تاب‌آوری می‌توانند سلامت روانی دانشجویان را پیش‌بینی نمایند. نتیجه برآمده از این فرضیه در بخش رابطه مستقیم انسجام و انعطاف پذیری خانواده با سلامت روانی و هم‌چنین با تاب‌آوری دانشجویان در تبیین فرضیه‌های قبلی به طور جداگانه موربدیت قرار گرفت و یافته‌های به دست آمده همسو با نتایج پژوهش‌های پیشین، قویاً این فرضیه‌ها را تائید نمودند؛ اما

در زمینه تبیین نقش واسطه‌ای تابآوری در رابطه میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده با سلامت روانی، بر اساس مدل السون (۲۰۰۰) می‌توان چنین استدلال نمود که خانواده‌های با عملکرد متعادل در ابعاد انسجام و انعطاف‌پذیری به دلیل ایجاد حس مسئولیت‌پذیری و تعهد عاطفی متقابل میان اعضای خانواده، مشارکت دادن فرزندان در تصمیم‌گیری‌های مهم خانواده، پرورش حس استقلال فردی در فرزندان، وجود قواعد منعطف در خانواده و گشودگی نسبت به تغییرات زندگی، همواره زمینه مساعدی را برای کسب ویژگی‌های مثبتی مثل اعتماد به نفس، جرئت ابراز عقیده، خود کارآمدی، مهارت حل مسئله و مدیریت بحران در فرزندان به وجود می‌آورند، درنتیجه کسب این مهارت‌ها، آن‌ها قادر خواهند بود با تکیه بر این توانایی‌ها و در سایه شبکه حمایتی خانواده، بدون نگرانی و تشویش خاطر مقاومت خود را در مقابل اثرات منفی فشارهای روانی افزایش داده و به این وسیله از سلامت روانی خود محافظت نمایند. به بیان دیگر، چتر حمایتی خانواده به عنوان سپری استوار در مقابل فشارهای روانی عمل کرده و به واسطه ارتقاء تابآوری در فرزندان، منجر به مواجهه مؤثر و سازگاری مثبت آنان در برخورد با فشارهای زندگی شده و از این طریق برافرایش سلامت روانی فرزندان تأثیر می‌گذارد.

در مجموع نتایج پژوهش حاضر نشان‌دهنده نقش مؤثر انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده اصلی در پیش‌بینی تابآوری و سلامت روانی دانشجویان بود. این یافته‌ها بیانگر آن است که هر چقدر سیستم خانواده سازمان یافته‌تر و در عین حال تعاملات میان اعضای خانواده مبتنی بر رفتارهای محبت‌آمیز، صمیمیت وفاداری باشد، احتمال این که فرزندان آن‌ها در بزرگ‌سالی توان رویارویی و مقابله مؤثر با عوامل تنفس‌زا را داشته باشند و درگیر رفتارهای آسیب‌زا و اختلالات روانی نشوند، بیشتر است. افزون بر این، نتایج برآمده از ارزیابی مدل علی پژوهش نیز نشان داد که تابآوری میانجی گر رابطه میان انسجام و انعطاف‌پذیری خانواده و سلامت روانی فرزندان است. این نتیجه نیز به نقش مهم و تأثیرگذار محیط خانواده برافرایش ظرفیت تابآوری فرزندان که خود یکی از عوامل مؤثر بر بهداشت روانی آنان است، صحه گذاشت. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر عدم همسان‌سازی گروه نمونه بر اساس متغیرهای مداخله‌گری مثل سطح تحصیلات والدین، وضعیت اقتصادی- اجتماعی خانواده، تعداد فرزندان خانواده اصلی و غیره بود که پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی این متغیرهای جمعیت شناختی مورد توجه قرار گیرد. از دیگر محدودیت‌های این پژوهش این بود که جامعه

آماری پژوهش شامل دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کرمانشاه می شد، بنابراین تعیین پذیری نتایج این پژوهش محدود به جامعه آماری است، لذا پیشنهاد می گردد برای افزایش قابلیت تعیین نتایج و بررسی دوباره متغیرها، این پژوهش برای سایر گروه ها در سنین مختلف و در دیگر شهر های ایران تکرار گردد. یکی دیگر از محدودیت های پژوهش، پیشینه پژوهشی نسبتاً ناچیز مرتبط با مدل علی پژوهش بود که امکان مقایسه یافته های برآمده از ارزیابی مدل پژوهش حاضر را با نتایج مطالعات پیشین محدود نمود.

از آنجایی که در این پژوهش برای سنجش میزان انسجام و انعطاف پذیری خانواده از دو پرسش نامه جداگانه استفاده شد، پیشنهاد می گردد به منظور بررسی و مقایسه نتایج، در مطالعات بعدی، از دیگر ابزارهای سنجش انسجام و انعطاف پذیری خانواده نظری ویرایش های مختلف مقیاس ارزیابی انطباق پذیری و همبستگی خانواده (FACES) السون و دیگر مقیاس های سنجش کار کرد خانواده مثل مقیاس عملکرد خانواده (FFS) بلوم و یا پرسش نامه سنجش خانواده (FAD) اپشتاین و همکاران استفاده گردد. هم چنین با توجه به نتایج پژوهش حاضر که تأثیر کارکردهای متعادل خانواده را در کاهش اختلالات رفتاری و ارتقاء سطح سلامت روانی فرزندان مورد تائید قرار داد، پیشنهاد می گردد که درمانگران و مشاوران خانواده در فرآیند تشخیص و ارزیابی های کلینیکی، طرح ریزی برنامه درمانی و درنهایت تغییر و اصلاح سیستم های خانوادگی نامتعادل و کثر کار، با بهره گیری از نقشه زوج و خانواده السون، نخست نحوه تعاملات کنونی اعضای خانواده را بررسی نمایند، سپس با توجه به جای گاه خانواده بر روی پیوستارهای انسجام و انعطاف پذیری در نمودار خانواده، به آماده سازی طرح درمان و مداخله های درمانی برای تغییر الگوی تعاملات کثر کار خانواده پردازند.

تقدیر و تشکر. این پژوهش بر گرفته از پایان نامه دانشجویی خانم نرگس کیانی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه می باشد. بدینوسیله از کلیه مسئولین و پرسنل دانشگاه و دانشجویان که ما را در انجام این کار یاری دادند، صمیمانه سپاسگزاریم.

منابع

بهادری، الهام؛ و خیر، محمد. (۱۳۹۱). رابطه سرخختی روان‌شناختی و انعطاف‌پذیری خانواده با سبک‌های کنار آمدن با تنیدگی در دانش‌آموزان دختر دیبرستانی. روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختی، سال دوم، شماره ۷، ۱-۱۸.

جانانی، کتایون. (۱۳۸۰). بررسی رابطه تعاملات درون خانواده و سلامت روانی دانش‌آموزان پایه سوم دوره راهنمایی شهرستان بروجرد در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناختی عمومی، تهران: دانشکده روان‌شناختی و علوم تربیتی، دانشگاه تربیت معلم. رضویه، اصغر؛ و سامانی، سیامک. (۱۳۷۹). مقایسه همبستگی خانوادگی دختران و پسران به پدر و مادر. چهارمین سمینار سراسری بهداشت روانی و اختلالات رفتاری کودکان و نوجوانان، ۲۹-۲۷ مهر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زنجان، ایران.

زرگر، یدالله؛ محمدی بهرام آبادی، راضیه؛ و بساک نژاد، سودابه. (۱۳۹۱). بررسی فرآیندهای خانواده به عنوان پیش‌بین‌های مشکلات رفتاری در دانش‌آموزان پایه دوم دیبرستان‌های شهر یاسوج. مجله روان‌شناختی مدرسه، دوره ۱، شماره ۲، ۱۰۳-۷۷.

ساعتچی، محمود؛ کامکاری، کامبیز؛ و عسکریان، مهناز. (۱۳۸۹). آزمون‌های روان‌شناختی. تهران: ویرایش.

سامانی، سیامک. (۱۳۸۱). بررسی مدل علی همبستگی خانوادگی، استقلال عاطفی و سازگاری روانی. پایان‌نامه دکترای تخصصی رشته روان‌شناختی تربیتی، دانشگاه شیراز.

سامانی، سیامک. (۱۳۸۵). همبستگی خانوادگی و استقلال عاطفی در دختران فراری از خانه. مجله روان‌پژوهشی و روان‌شناختی‌بالینی ایران، سال دوازدهم، شماره ۳، ۲۶۲-۲۵۸.

سامانی، سیامک؛ و رضویه، اصغر. (۱۳۸۶). رابطه همبستگی خانوادگی و استقلال عاطفی با مشکلات عاطفی. فصلنامه پژوهش در سلامت روانی‌شناختی، دوره اول، شماره ۱، ۳۷-۳۰.

سامانی، سیامک؛ جوکار، بهرام؛ و صحراء‌گرد، نرگس. (۱۳۸۶). تاب‌آوری، سلامت روانی و رضایتمندی از زندگی. مجله روان‌پژوهشی و روان‌شناختی‌بالینی ایران، سال سیزدهم، شماره ۳، ۲۹۵-۲۹۰.

عراقی، یحیی. (۱۳۸۷). کارایی خانواده و سلامت عمومی فرزندان. نشریه روان‌شناختی و دین، سال اول، شماره ۳، ۷۸-۶۳.

فیروزی، فاطمه؛ و فرهادی، مریم. (۱۳۹۱). پیش‌بینی اضطراب نوجوانان بر اساس ابعاد همبستگی خانواده. چهارمین کنگره بین‌المللی روان‌تنی، ۲۸-۲۶ مهر، اصفهان، ایران.

کرمی، خبات؛ و بزرگمنش، کاملیا. (۱۳۹۲). رابطه عملکرد و انسجام خانواده با تابآوری در دانشآموزان. ششمین همایش بین المللی روانپژوهشی کودک و نوجوان، ۲۶-۲۸ شهریور، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز، ایران.

گلدنبرگ، ایرنه؛ و گلدنبرگ، هربرت. (۲۰۰۰). خانواده درمانی. ترجمه: حمیدرضا حسین شاهی برواتی، سیامک نقشبندی و الهام ارجمند (۱۳۸۹)، چاپ دهم، تهران: روان.

لشگری، منصوره؛ طالقانی، نرگس؛ ازخوش، منوچهر؛ و دلاور، علی. (۱۳۸۴). رابطه کارایی خانواده با سلامت عمومی فرزندان. *فصلنامه علمی-پژوهشی صدای مشاور*، سال دوم، شماره ۷، ۱-۹.

محمدی، مسعود. (۱۳۸۴). بررسی عوامل مؤثر بر تابآوری در افراد در معرض خطر سوءصرف مواد. پایان نامه دکترای تخصصی رشته روانشناسی بالینی، تهران: دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.

هومن، حیدر علی. (۱۳۷۶). بررسی و اعتبار یابی پرسشنامه سلامت عمومی گلدنبرگ. پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه تربیت معلم.

- Abdollahzadeh, N., & Samani, S. (2010). The family processes, family content and adolescence emotional problems. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 5, 733-737. Available online at www.sciencedirect.com.
- Amerikaner, M., Monks, G., Wolfe, P., & Thomas, S. (1994). Family Interaction and Individual Psychological Health. *Journal of Counseling and Development*. 72(6), 614-620.
- Asch M. (2003). *Dictionary of psychology*. New Delhi: Lipincott. P: 68-109.
- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator-mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*. 51(6), 1173-1182.
- Benzies, K., & Mychasiuk, R. (2009). Fostering family resiliency: a review of the key protective factors. *Child and Family Social Work*, 14(1), 103-114.
- Birmes, P., Raynaud, J. P., Daubisse, L., Brunet, A., Arbus, C., Klein, R., & et al. (2009). Children's Enduring PTSD Symptoms are Related to Their Family's Adaptability and Cohesion. *Community Mental Health Journal*, 45(4), 290-299.
- Bonanno, G. A. (2004). Loss, trauma, and human resilience. *American Psychologist*, 59(1), 20-28.
- Bowen, M. (1966). The use of family theory in clinical practice. *Comprehensive Psychiatry*, 7, 345-374.
- Bowen, M. (1978). *Family therapy in clinical practice*. New York: Aronson.

- Conner, M. (2006). Assessment of resilience in the aftermath of trauma. *Journal of Clinical Psychiatry*, 67(2), 46-49.
- Conner, K. M., & Davidson, J. R. T. (2003). Development of a new resilience scale: The Conner- Davidson Resilience Scale (CD-RISC). *Depression and Anxiety*, 18, 76-82.
- Dekovic, M., Wissink, I. B., & Meijer, A. M. (2004). The role of family and peer relations in adolescent antisocial behavior: comparison of four ethnic groups. *Journal of Adolescence*, 27(5), 497-514.
- Fitzpatrick, M.A., & Koener, A. F. (2004). Family Communication Schemata Effects on Children's Resiliency. In S. Dunwoody, L. B. Becker, D. McLeod, & G. Kosicki (Eds.), *The evolution of key mass communication concepts: Honoring Jack, M. McLeod* (pp. 115-139). Cresskill, New Jersey: Hampton Press.
- Goldberg, D. P., & Hillier, V. F. (1979). A scaled version of General Health Questionnaire. *Journal of Psychological Medicine*. 9, 131-145.
- Hawley, R. D. (2000). Clinical implications of family resilience. *The American Journal of Family Therapy*, 8, 101-106.
- Johnson, H. D., LaVoie, J. C., & Mahoney, M. (2001). Interparental Conflict and Family Cohesion: Predictors of Loneliness, Social Anxiety, and Social Avoidance in Late Adolescence. *Journal of Adolescent Research*, 16(3), 304-318.
- Kaufman, M. (2011). *How Families Facilitate the Development of Empathy in Children: A Family Systems Theory Perspective*. A Dissertation Doctor of Philosophy, Manhattan, Kansas: Kansas State University.
- Leidy, M. S., Guerra, N. G., & Toro, R. I. (2010). Positive Parenting, Family Cohesion, and Child Social Competence Among Immigrant Latino Families. *Journal of Family Psychology*, 24(3), 252-260.
- Lingren, H. G. (2003). *Creating sustainable families*. Available online at: <http://www.janr.Un.Edu/pubs/family/g1269.htm>
- Lucia, V. C., & Breslau, N. (2006). Family cohesion and children's behavior problems: A longitudinal investigation. *Psychiatry Research*, 141(2), 141-149.
- Luthar, S. S., & Cicchetti, D. (2000). The construct of resilience: implications for interventions and social policies. *Development and Psychopathology*, 12, 857-885.
- Luthar, S. S., Cicchetti, D., & Becker, B. (2000). The construct of resilience: A critical evaluation and guidelines for future work. *Child Development*, 71, 543-562.
- Masten, A. (2001). Ordinary magic: resilience processes in development. *American Psychologist*, 56, 227-238.

- Minuchin, S. (1984). *Family kaleidoscope*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Morales, E. (2007). Approaches Based on Resilience. Commissioned by Oak Foundation. English Translation.
- Olson, D. H. (1999). Empirical Approaches to Family Assessment. *Journal of Family Therapy*, Special Edition.
- Olson, D. H. (2000). Circumplex Model of Marital and Family Systems. *Journal of Family Therapy*, 22, 144-167.
- Olson, D. H. (2011). FACES IV and the Circumplex Model: Validation Study. *Journal of Marital and Family Therapy*, 37(1), 64-80.
- Olson, D. H., & Gorall, D. M. (2003). *Circumplex Model of marital and family systems*. In F. Walsh (Eds.), *Normal family processes: Growing diversity and complexity* (3rd ed., pp. 514-548). New York: The Guilford Press.
- Perkins, D. F., & Jons, K. R. (2004). Risk behaviors and resiliency within physically abused adolescents. *Child Abuse & Neglect*, 28(5), 547-563.
- Richardson, G. E. (2002). The metatheory of resilience and resiliency. *Journal of Clinical Psychology*, 58, 307-321.
- Richmond, M. K., & Stocker, C. M. (2006). Associations between family cohesion and adolescent siblings', externalizing behavior. *Journal of Family Psychology*, 20(4), 663-669.
- Rutter, M. (1979). Protective factors in children's responses to stress and disadvantage. *Primary prevention of psychopathology*, 3, 49-74.
- Rutter, M. (1985). Resilience in the face of adversity: protective factors and resistance to psychiatric disorder. *British Journal of Psychiatry*, 147, 598-611.
- Seccombe, K. (2002). Beating the odds versus changing the odds: poverty, resilience, and family policy. *Journal of Marriage and family*. 64,384-394.
- Smith, E. P., Prinz, R. J., Dumas, J. E., & Laughline, J. (2001). Latent Models of Family Processes in African American Families: Relationships to Child Competence, Achievement, and Problem Behavior. *Journal of Marriage and family*, 63(4), 967-980.
- Victor, A. M., Bernat, D. H., Bernstein, G. A., & Layne, A. E. (2007). Effects of Parent and Family Characteristics on Treatment Outcome of Anxious Children. *Journal of Anxiety Disorders*, 21(6), 835-848.
- Waller, M. A. (2001). Resilience in ecosystemic context: Evolution of the child. *American Journal of Orthopsychiatry*, 71, 290-297.
- Walsh, F. (2002). A Family Resilience Framework: Innovative Practice Applications. *Family Relations*, 51(2), 130-137.

- Walsh, F. (2003). Family Resilience: A Framework for Clinical Practice. *Family Process*, 42(1), 1-18.
- Werner, E. E. (1984). Resilient children. *Young Children*, 40, 68-72.
- Williams, J. B. W. (2008). *Mental health status, functioning and disability*. In A. J. Rush, M. B. First & D. Blacker (Eds.), *Handbook of psychiatric measures* (2nd ed., pp. 83-106). Washington, DC: American Psychological Association.
- World Health Organization Report (2001). *Mental health: New understanding, new hope*. Geneva, Switzerland: World Health Organization.
- Yahav, R. (2002). External and Internal Symptoms in Children and Characteristics of the Family Systems: A Comparison of the Linear and Circumplex Models. *The American Journal of Family Therapy*, 30(1), 39-56.